

a l'ombra de l'alzina
a la sombra de la encina
à l'ombre du chêne
all'ombra della quercia
Magdalena Aulina

15-05-2024

«El tercer dia es van celebrar unes noces a Canà de Galilea. Hi havia la mare de Jesús. També hi fou convidat Jesús, juntament amb els seus deixebles. Quan el vi s'acabava, la mare de Jesús li diu: -No tenen vi. Jesús li respon: -Dona, i jo què hi tinc a veure? Encara no ha arribat la meva hora. La seva mare diu als servidors: -Feu tot el que ell us digui.» (Jn 2, 1-5).

Mes de maig! Mes de Maria, mare de Jesús i mare nostra!

Maig, és el mes que ens recorda l'inici de les activitats apostòliques de la venerable Magdalena Aulina. Maig és el mes en què recordem el seu dies natalis, que va tenir lloc el 15 de maig de 1956 a Barcelona (Espanya).

En el quart evangeli es conta que, en una festa de bodes a Canà, quan es va acabar el vi, Maria va dir a Jesús: "No tenen vi". Maria, una mare atenta, nota que s'acaba el vi de la festa. I li ho diu al Fill que, després de donar-li llargues amb el "encara no ha arribat la meva hora", escolta a la seva mare. De manera que Maria, immediatament, diu als servents: "Feu el que ell us digui!".

Aquest i altres passatges de l'Evangeli, relatius a la Mare de Jesús, van tocar el cor de Magdalena fins al punt d'encendre en ella un veritable foc d'amor cap a la Mare de Déu. Allí, a Natzaret, va aparèixer una dona com totes les altres, una "dona de casa i de família"

Era esposa i mare, però consagrada a Déu des de petita.

Maria: una dona atenta a les situacions i necessitats dels altres, amb "cor de mare"!

Magdalena, dona laica i consagrada, camina pels carrers de Banyoles, des de jove, amb una mirada vigilant, atenta a les necessitats de la gent. Creix en el seu cor el desig de fer conèixer, a través de fets, l'amor de Déu cap a tothom. I qui millor que la Mare de Déu podrà ajudar-la i acompanyar-la en aquesta "aventura"? Magdalena es lliura totalment a Maria, i nodreix per ella un amor profund, íntim, filial i tendre. Comença la seva Obra en el més que li està dedicat. Reuneix veïns i transeünts per a resar junts el Rosari davant d'una imatge de nostra Senyora del Sagrat Cor.

No podia ser d'una altra manera. La Verge del Sagrat Cor, amb la seva actitud dolça, solidària i maternal, assenyala el Cor de Jesús. El cor és símbol d'amor. És precisament l'amor aclaparador de Jesús el que Magdalena vol portar entre les persones, perquè tots puguin experimentar l'amor que salva.

Magdalena està convençuda que només si ens deixem estimar per Jesús i Maria podem ser millors persones, i podem complir "el que Jesús ens digui".

Magdalena està convençuda que en Maria no hi ha situació humana que no sigui present i viscuda. En ella tot dolor humà pot trobar consol, suport, força.

Maria és la verge del Fiat, del "sí" al que demana el Senyor.

És la verge del "servei" que, independentment del seu propi estat, acut en ajuda de la seva parenta Elisabet.

Ella és la mare que acull a Jesús als seus braços amb infinita tendresa, fins i tot en la precarietat d'un estable.

Maria és la dona de l'exili, que fuig de la tirania d'Herodes juntament amb Josep, per salvar a Jesús.

És la mare que "va perdre" al seu fill a Jerusalem i el va buscar durant dies fins a trobar-lo!

Ella és la verge afligida, amb el cor trencat, que acompanya al Fill en el seu camí de la creu, fins al Calvari. I, al peu de la creu, accepta ser Mare de tots.

Ella és la verge del silenci que, en la solitud del Dissabte Sant, alimenta la ferma esperança de la resurrecció de Jesús.

Maria és la dona que canta l'alegria de la resurrecció del seu fill, de la seva victòria sobre la mort.

Finalment, Maria és la companya dels deixebles de Jesús, que es queden sols i torbats. Ella els aconsella, els encoratja, els sosté, fins a rebre amb ells el fervor de l'Esperit Sant, el Consolador.

En Maria, "la dona" per excel·lència, Magdalena troba la inspiració, i la pren com a model per a ella i per a la seva Obra. Ella la presenta, als qui la segueixen, com a Mare de l'alegria. És la Mare de la infinita tendresa, que s'anticipa als nostres desigs i escolta les nostres humils súpliques.

